

Stokke Rotaryklubb

President Olav Aas

Månedsbrev mars 2012

Møtereferat 01.mars

Presidenten åpnet møtet og minnet om at det første fallsjermhopp fra fly fant sted for 100 år siden. Ellers gav han uttrykk for at klubbens torskeaften på pensjonistskolen hadde vært meget vellykket. På kveldens program sto det: «Klubbkveld med quiz», men han ønsket at vi først fikk referater fra peismøtene 16.02.

Førstemann ut var programkomitéens formann, Geir Hoksrd. som la frem hovedtrekkene i det programforslaget komitéen arbeidet med. Han nevnte bl.a. møtet 19.04 om folkeeventyr v/ Erling Magnar Jørgensen, videre møtet 21.04: Musikalitet – hva er det? v/ lektor Bjarne Jespersen.

Ellers arbeidet komitéen med å få til et møte med ordføreren.

Presidentskiftet ville finne sted 28.06. Han minnet om intercitymøtet på Gjennestad, med stortingspresidenten Dag Terje Andersen som foredragsholder.

Derpå overtok Thomas, refererte fra informasjonskomitéen, før han leverte stafettpinnen videre til internasjonalkomité v/Tian. Han gav den videre til Svein-Erik fra medlemskapskomitéen, og til slutt overtok kameratskapskomitéen v/Ola, som hadde løst verdensproblemene.

Resten av tiden gikk med til hovedprogrammet – Quiz, som Geir hadde ansvaret for. Han hadde satt opp 30 spørsmål, seks innen følgende kategorier: historie, geografi, sport, litteratur og lett blanding. Da han hadde meddelt de riktige svarene, viste det seg at bordet som Tian var leder for, hadde gått av med seieren. Deltakerne v/ Tian fikk overrakt en velfortjent belønning i flytende form.

Presidenten minnet om neste møte, før han som vanlig avsluttet kveldens møte.

Møtereferat 08. mars

Presidenten åpnet møtet og ønsket medlemmer og spesielt kveldens gjest, Solveig Johnson, velkommen. Han gratulerte forsamlingen med kvinnedagen, før han ga ordet til Arnfinn.

Han og Vigdis hadde nylig kommet hjem fra Sestrière, der de begge hadde deltatt i storslalom i et VM for medlemmer av et fellowship for skientusiaster. Begge hadde fått bronsemedalje.

Sin vane tro hadde Arnfinn fått med seg besøk i et par rotaryklubber og kunne derfor overrekke presidenten vår 2 vimpler. Han høstet selvsagt stor applaus.

Så fikk Ann Kristin Lysell ordet. Hun fortalte og viste bilder fra en reise med den sibirske jernbanen. Strekningen fra Moskva til Vladivostok var over 9000 km., en tur som tok 9 døgn. Metroen i Moskva (åpnet i 1935) var utrolig flott, med marmorvegger, høye tak og store lysekroner. Foruten bilde av Den røde plass og andre steder hun hadde besøkt, nevnte hun Kreml, Basilika-katedralen med løkformede kupler og jernbanestasjonen i Moskva.

Toget var innom Kasan, hovedstaden i Tartarstan, der Kasankreml befinner seg. De fikk med seg en båttur på Volga, før toget fortsatte over Uralfjellene til Jekaterinburg. Byen var stengt for utlendinger til 1980-tallet. Ny kirke var bygd over stedet der tsar Nikolai 2 med familie ble myrdet i 1918. At Jekaterinburg var Jelsins fødeby, ble også nevnt.

Vi fikk ellers se foto av forfalne boligblokker fra sovjettiden. Toget kjørte etterhvert gjennom øde distrikter som var meget rike på kopper, gull og jernmalm. Det fortsatte over Uralfjellene og frem til Novosibirsk i hjertet av Sibir. Temperaturen kunne variere fra 53 kuldegrader til 42 varmegrader. Ann Kristin nevnte bl. a. et forskningscenter med mange tusen ansatte.

Før de nådde frem til Baikalsjøen, stanset toget i Irkutsk, grunnlagt i 1652, en viktig by i Øst-Sibir med over 600.000 innbyggere. Foruten sin omfattende industri er byen kjent for sin vakre bebyggelse og et interessant friluftsmuseum. Passasjerene fikk anledning til en utflukt over Baikalsjøen, verdens dypeste innsjø, målt til ca. 1620 m. på det dypeste. Det finnes sel i sjøen.

I Mongolia stoppet toget både i Ulan Ude, en møteplass mellom øst og vest, og i Ulan Bator, kjent for sitt gamle kloster, som hadde hatt 5000 munkere på det meste. Omsider nådde det frem til Kina.

I Beijing hadde de bl.a. besøkt *Den himmelske fredsplass*, *Den forbudte by* med keiserpalassene, *Himmelens tempel* (1920), og *Sommerpalasset*.

Presidenten takket Ann Kristin for den meget interessante turen hun hadde tatt oss med på, og avsluttet deretter møtet.

Møtereferat 15. mars

Presidenten slo presist på «skipsklokka» og ønsket oss velkommen. To «merkedager»: Roar (44 år) og Anders (83 år). Ellers gjorde han oss kjent med at klubben sponset en deltaker på et Rylaseminar: Heidi, datter av Egil Rønning. Ordet ble deretter gitt til kveldens foredragsholder, avd. direktør i DSB, Per Kristian Brekke. Hans emne var: Endringer i sivilt beredskap i lys av 22.07.

Etter anmodning fra presidenten presenterte han seg selv først. Det var en imponerende merittliste han kunne oppvise, både når det gjaldt utdanning og yrkesbakgrunn, bl. a. fra marinen (skipssjef på ubåt) og fra både utenriks- og i justisdepartementet.

Han opplyste at *Direktoratet for samfunnsutvikling og beredskap* hadde 600 ansatte, hvorav ca. 240 i Tønsberg. De hadde ansvaret for et stort spenn av oppgaver og følgelig store utfordringer. I utgangspunktet har vi et robust samfunn med et godt grunnberedskap, men selvsagt med forbedringspotensiale, sa Brekke. Kommunene var kommet langt på vei; ca. 81 % hadde utarbeidet risikoanalyser. Men DSB løfter blikket. Hva om det verste skulle skje? Etterhvert som rapportene etter 22.07 kommer inn, vil man få et helhetlig overblikk over hva som kan forbedres i beredskapsnorge. Det vi vet, som følge av 22.07., er bl.a. dette: Opprettelse av et nytt beredskapsdepartement, et situasjonscenter, flere ressurser og politihelikopter. Hva må det ryddes opp i? Brekkes svar i stikkordsform: Samarbeidet politi - forsvar, styrket PST, bedre planverk, flere øvelser, samarbeid mellom nødetatene og et tydeligere beredskapsspråk.

Etter det interessante foredraget fikk Brekke flere spørsmål, bl. a, angående betydning av øvelser. Han var enig i at planer hadde liten verdi dersom de ikke ble fulgt opp av øvelser som testet dem.

Presidenten takket for foredraget, overrakte foredragsholderen en bokgave, før han ønsket oss vel hjem.

Møtereferat 22. mars

Ettersom klubben arrangerte intercitymøte, ble det holdt i storsalen på Gjennestad landbruksskole. Da presidenten ønsket velkommen, kunne han glede seg over meget godt fremmøte. Han introduserte stortingspresidenten, Dag Terje Andersen, som fylte resten av kvelden med en meget interessant og til dels morsom beretning om sitt liv i politikken. Det begynte i 1978, da han som 21-åring meldte seg inn i Lardal AP, der han ble leder fra 1981-84. Sin yrkesmessige bakgrunn før politikken tok overhånd, hadde han fra smelteverk og skogsarbeide. Foruten noen morsomme bilder (dans med Gro, humørfylt middag med kongen) viste han en liste med oversikt over sine politiske verv: Ordfører i Lardal (1987-92), stortingsrepresentant (1997-2001) og fra 2005. Medlem av finanskomiteen (1997-2001), som leder fra år 2000.

Han ble medlem av regjeringen som politisk rådgiver i Utenriksdeptet. i 1992, statssekretær i 1992 og landbruksminister fra 1996 til regjeringen Jagland gikk av etter valget i 1997.

Ble på nytt statsråd (2006-08), denne gang som sjef for Nærings- og handelsdeptet., og fungerende statsråd i Fiskeri- og kystdeptet. i 5 mnd., fra 16. nov. 2006. I den tiden var han også med kronprinsparet på reise til Kina.

Etter Håkon Hansens avgang i 2008 ble Dag Terje arbeidsminister fra 16. nov. til han ble stortingspresident i 2009. Hans tid som partisekretær hadde vært fantastisk morsom.

Under den første politiske spørretimen i 1996 skjedde noe helt uventet: Gro gjorde det kjent at hun gikk av som statsminister. Etter det ble Dag Terje landbruksminister. Det var da stor interesse for landbruket i landet. Etter ett år var det valg, og regjeringen Jagland gikk av (36,9%).

Da Stoltenberg måtte gå av i 2001, anbefalte han kongen å be om at Bondevik dannet ny regjering. Ved valget i 2005 kom Stoltenberg tilbake. Han ba da Dag Terje om å overta Nærings- og

handelsdeptet. De utviklet da Stø kurs, regjeringens strategi for miljøvennlig vekst i maritime næringer. Også det hadde vært utrolig morsomt. De utarbeidet også strategier for utvikling av reiselivet i Norge og la frem Stortingsmelding nr.13: Strukturpolitikk for fiskeflåten.

Uttrykket «fantastisk morsomt» gikk igjen når Dag Terje karakteriserte flere av sine mange verv. Han nevnte spesielt sine interessante samtaler med internasjonale størrelser, bl. a. med president Obama, dronning Beatrix og selvsagt også med Kongen og medlemmer av kongehuset.

Vår president takket stortingspresidenten for et humørfyllt og inspirerende foredrag, overrakte ham boken om Hans Gerhards Sørensens kunst, før han takket for fremmøtet og ønsket vel hjem.

Møtereferat 29. mars

Presidenten ønsket velkommen, spesielt kveldens foredragsholder, pensjonert stiftsdirektør Stein Unneberg, og to gjester: Elisabeth Lund og Bjarte Knappen Rød.

Det var én «merkedag», sa han: Ole Sverre (61 år). Ellers var presidenten godt fornøyd med fremmøtet på forrige ukes intercitymøte.

Ordet ble så gitt til Unneberg, som før sitt foredrag, «En kirke for folket», ga en kort presentasjon av seg selv: Rotarymedlem siden 1974; var da prest på Åssiden i Drammen. Kom siden til Gresvik i Fredrikstad, der han ble medlem av Onsøy Rk, til han endte opp som medlem av Tønsberg Rk.

Hans ønske var en kirke som folk kunne trives i og trives med, hvor de kunne ha godhet for hverandre. Med tro på hverdagslig nærhet og glede hadde de i Solvangkirken fått til noe de kalte Vaffelakademiet. Nordmenn i utlandet strømmer til sjømannskirken, sa han, ikke bare for å spise vafler, men for å ha et møtested, en link til fedrelandet. Der opplever de den glade kirken. Fra dette trakk han en parallell til fortidens kirkebakke, der folk møtte tallrikt frem, bl. a. for å få vite hva som hendte. Historisk sett var kongen og folket ett og det samme. Denne enhet var tuftet på den kristne tro. Kongen sendte prester til kirkene i hele landet; staten betalte lønna mot at bøndene tok seg av kirkene, noe kommunene fortsatt gjør. Kirken var av folket, og for folket, og inntil nå har kongen vært kirkens øverste sjef.

Folk er svært kulturavhengig. Det er derfor ikke lett å forandre på noe i kirken. En institusjon, f. eks. NSB, kan endres og blir endret, trass i protester. For mange er det blitt slik at det nærmest er flaut å gå til kirke, hvis man da ikke har en spesiell grunn. Men hvis folket ikke lever med kirken, er den ikke lenger en kirke for folket, mente Unneberg. Han stilte derfor et betimelig spørsmål i forbindelse med den utviklingen som har funnet sted i de siste femti år: Hvor lenge kan en kirke leve på det at det er der du døpes, der du konfirmeres og der du vies? Selv disse handlingene blir det færre av. Bæresteinene smuldrer bort; alle har mer eller mindre resignert. Men trass i dette vil troen alltid overleve, mente Unneberg. Han kom så inn på våre nye landsmenn, som ruller ut sine bønneteppe og er på ingen måte opptatt av å skjule sin tro. Hva var det første utvandrerne våre gjorde da de slo seg ned i Amerika? - Jo, de reiste seg en kirke, sa Unneberg.

Etter foredraget ble det stilt noen spørsmål. De ble besvart, og Unneberg takket for seg. Som takk overrakte presidenten ham Lorens Bergs bygdebok. Så ønsket han oss god påske, og møtet var slutt.

K. S.